

રસોડાનું મસોતું

--'હરીશંક'

રસોડામાં મસોતા વીના કાંઈ ચાલે? ઘડીભર નહીં ચાલે. પણ હવે આ મસોતું બદલવાનું થયું છે. મસોતાથી તપેલું પકડી ભાતમાંનું પાણી નીતારતાં હું આજે દાજી. હવે સાવ જરી ગયું છે. કેટલા વખતથી વાપરું છું! મારી મા આવેલી ત્યારે પોતાનું જુનું બ્લાઉઝ મુકી ગયેલી. ફાટી ગયેલું. મેં તેને મસોતા તરીકે વાપરવા રસોડામાં લીધું.

આ મસોતા તરફ જોતાં-જોતાં મને મા બજુ યાદ આવી. તેવામાં ઘંટી વાગી. મેં જઈને બારણું ખોલ્યું.

'અરે, જાનકી! અત્યારે ?'

જાનકી અમારી કોલોનીમાં જ રહે. બજુ કામઢી બાઈ. રસોડામાં અને ઘરકામમાં એટલી બુઝેલી રહે, કે કોઈને ત્યાં જવાનો એને ક્વચીત જ સમય મળે.

મેં એને બેસાડી. થોડી અહીં-તહીંની વાતો કરીને એ બોલી, 'તમે મને અંગેજી શીખવશો? રોજ નહીં, તોય એકાંતરે દીવસે હું તમારી પાસે શીખવા જરૂર આવીશ.'

'જરૂર શીખવીશ. પણ તને આ અંગેજીનો નાદ ક્યાંથી લાગ્યો ?'

'મને લાગે છે, મારે અંગેજી શીખ્યી લેવું જ પહ્યે. તેના વીના નહીં ચાલે. છોકરાં હવે મોટાં થયાં. નીશાળનું લેસન કરતાં એમને કાંઈ-કાંઈ પુછવાનું હોય; પણ બજ્યું ઈંગ્લીશ મીરીયમ ! મારી કાંઈ ચાંચ બુઝે નહીં. નાનકી તો હવે કહી દે છે, મમ્મી તને કાઈ નથી આવતું.'

હું પોતે પણ વીચારમાં પડી ગઈ. હજુ કાલની જ વાત. મારી દીકરી દસ દીવસની એક કમ્પ્યુટર શીબીરમાં જઈ આવી. મેં પુછ્યું, 'ત્યાં તમે શું-શું શીખવ્યું?' ત્યારે તેણે મારું મોહું જ તોડી લીધું--'તને કમ્પ્યુટર બાબત એક દોકોય સમજાશે કે?' અને જેવા ડેડી આવ્યા કે ઉછળી-ઉછળીને કલાકેક સુધી તેણે એમને શીબીરની બધી વાત કરી. મને થયું, જાનકીની જેમ મારે પણ કમ્પ્યુટર શીખવા જવું પહ્યે.

જાનકી ગઈ અને હું રસોડામાં આવી. પેલું મસોતું. મને ફરી માની યાદ આવી. આજકાલની મમ્મીઓ તો થોડું-ઘણુંચે શીખેલી હોય; પણ ત્યારે તો ભાણેલી મમ્મીઓ બજુ ઓછી. મારી મા માત્ર ચાર ચોપડી ભાણેલી. નીશાળના લેસનમાં એને કાઈ પુછી શકાય એવો સવાલ જ નહીં. એટલે અમે મોટા થતાં ગયાં તેમ ખાવાપીવા સીવાયનો મા સાથેનો આવો વ્યવહાર બજુ ઓછો થતો ગયો.

મને એકદમ યાદ આવ્યું. એક વાર નીશાળમાં પહેલી આવી. મને ઈનામ મજ્યું. સમારેભમાંથી પાછી આવી ત્યારે મા મારી વાટ જોતી બારણામાં જ ઉભેલી. હોંશથી તેણે પુછ્યું, 'શું ઈનામ મજ્યું ?' પણ મારું તેના તરફ ધ્યાન જ નહોતું. હું તો દોહરી ઘરમાં જઈને ડેડીને ઈનામ બતાવી બધી વાત કરવા લાગી. મને ત્યારે ધ્યાન જ નહોતો આવ્યો કે આ રીતે વર્તવું એ માનું અપમાન છે.

આજે હું પોતે મા બની છું, ત્યારે મને આ બધું સમજાય છે. રાતે પથારી ભીજવી હોય એટલે નાનું બાળક રહે, ત્યારે ગાડ નીંદરમાંથી ઉઠીને તેનાં બાળોતીયાં બદલવાં, તેને થાબડી-થાબડીને ફરી સુવાહવું, ક્યારેક કળ્યે ચેડે, ત્યારે તેડીને પુચકારતાં-પુચકારતાં ક્યાં સુધી ઓસરીમાં આંટા મારવા, જરીક મોટું થાય પછી તેને ખવડાવવા તેની પાછળ-પાછળ ફરીને લાડ કરવાં, વારે વારે તેના શેડા લુંછવા, માંદું પડે ત્યારે ખાધા-પીધા વીના ઉચક જીવે તેની સારવારમાં લાગવું--આ બધું મા કરે છે, તે મેં જાતે અનુભવ્યું. તેમ છતાં છોકરાં મોટાં થાય ત્યારે બાપ તરફ જ કેમ વધુ ઢોણે છે? અને મા જો મારી મા જેવી અભણ હોય, તો તો તેની ઉપેક્ષા જ કરાય છે!

મને મા પ્રત્યે એકદમ લાગણી થઈ આવી. થયું, જઈને એની માઝી માગી આવું કે તારી સાથે મારે આવી રીતે વર્તવું જોઈતું નહોતું; પણ કદાચ હું જઈને આવું કહું તો એ હસી જ કાઢે અને મારા માથે ને વાંસે એનો પ્રેમાળ હાથ ફેરવે.

તેવામાં ઘંટી વાગી. બારણાં ખોલ્યું તો મારી પડેશી અરુણા.

કહે, ‘હજુ તું તૈયાર નથી થઈ? ત્રણ વાગી ગયા !’

વીચારમાં ને વીચારમાં સાવ ખોવાયેલી હું તો સાવ ભુલી જ ગયેલી ! મારા બાબાને અને તેની બેબીને નીશાળમાંથી લાવવાનાં હતાં. પહેરેલે કપડે જ હું નીકળી ગઈ. નીશાળ છુટી ગઈ હશે અને છોકરાં ક્યાંક પાછાં આઘાં-પાછાં ન થઈ જાય ! ન કપડાં બદલવા રહી; ન માથું ઓળવા. મા નહોતી બની, ત્યારે આવે વેશો બહાર નીકળતાં હું દસ વાર વીચાર કરત.

હું ઝટાટ ચાલતી હતી; પણ અરુણા પાછળ પડી જતી.

પુછ્યું તો કહે, ‘પગ મોચવાયો છે’

‘ક્યાં?’

તો કહે, ‘સાયકલ પરથી પડી ગઈ.’

‘તું વળી સાયકલ પર કયાંથી?’

તો કહે, ‘સાયકલ શીખું હું. આવતા વરસે બેબીને સેન્ટ ઐવીયર્સમાં મુકવી છે. બજુ દુર છે. એટલે સાયકલ શીખી લીધી હોય તો ઠીક પડે.’

ફરી મને મારી મા યાદ આવી. અમે મોટા થયાં, તોયે એનું કર્ત્ય ક્યાં પુરું થયેલું ? પરીક્ષા અમારી; પણ સાથે જ માની પણ. અમારી ખાવા-પીવાની, ઉંઘવા-ઉઠવાની વીશેષ કાળજી ત્યારે તેણે જ રાખવાની. રાતે મોહે સુધી વાંચીએ ત્યારે મધ્યરાતે ઉઠીને ચા એ જ બનાવી આપે. એલાર્મ રાખીને સુદૃષ્ટાએ; પણ એલાર્મ સાંભળીને ઉઠીએ નહીં, ત્યારે મા જ એલાર્મથી જાગીને અમને પ્રેમથી માથે હાથ ફેરવી ઉઠાડી જાય. અમારા કોઈ વાંક માટે સાંભળવાનું એને જ.

મને યાદ છે, મારો નાનો ભાઈ એક વાર નપાસ થયો. તો તેણીએ ઉકળાટ મા ઉપર ઠાલવ્યો : ‘તું શું કરે છે? છીકરા ઉપર ધ્યાન પણ નથી રાખતી ? રખજ્યા કરે છે કે ભણો છે, તેનું ધ્યાન મા ન રાખે તો કોણ રાખે ? અમે તો આખો દીવસ બહાર હોઈએ !’

મસોતું તે જ મા ! બન્નેમાં શો ફરક ? ભાતમાંનું પાણી નીતારતાં, શાક હલાવતી વખતે તાંસણું પકડતાં, ઘડી-ઘડી હાથ લુછતાં મસોતું જોઈએ જ. મસોતા વીના ન ચાલે. મા વીના પણ ન ચાલે; છતાં માનું સ્થાન મસોતા બરાબરનું જ ??!

(શ્રી. કુપીલી પચ્ચાનીની તેલુગુ વાર્તા પરથી...) વીણેલાં કુલ ભાગ : ૧૫માંથી સાભાર...

--‘હરીશ્ંક’

સંપર્ક : c/o ‘ભુમીપુત્ર’ કાર્યાલય, હુજરાતપાગા, વડોદરા-૩૮૦ ૦૦૧-INDIA

સર્જક પરીચય બીજે પાને

સ્વ. કંતાબહેન

શ્રી. હરવીલાસબહેન

સર્જક-પરીચય..

પદ્ધી ખબર પડી કે 'હરીશંક' એક નહીં; પણ બે વ્યક્તિઓ છે. બનો સ્ત્રીઓ. એકનું નામ ચંદ્રકાના, બીજાનું હરવીલાસ. બનો વીનોબાની માત્ર શીખ્યા જ નહીં; તેમના સેવાયજમાં સતીય રીતે આજીવન કાર્ય કરનારી કૃતધારીઓનોંથીઓ. સાહીત્યના રસને ઘુંઠીઘુંઠીને પીનારીઓ.'
-ગુલાબદાસ બોકર, પુષ્ટે, ૧ ડિસેમ્બર ૧૯૮૮, 'વીણોલાં કુલ' ભાગ-૧ની પ્રસ્તાવનામાંથી સાભાર..

'સુમીપુત્રના છેલ્લે પાને પ્રગટતી 'હરીશંક' બહેનોની સંક્ષેપ કથાઓ ગુજરાતી લેખનમાં વીશેષ ભાવે સ્થાન પામી છે. આ કથાઓ એ બહેનોની સ્વતંત્ર કૃતીઓ નથી; ભારતની વીવીધ ભાષાઓમાંથી ચુંટી કાહેલાં કુલો તેમજો ગુજરાતી ભાષાપ્રેમીઓને ધ્યાર્યાં છે પણ એની વીશેષતા જેટલી એના લાઘવમાં છે, એટલી જ એની જબ્બર સુચકતામાં છે.... અનુવાદ તો આ છે નહીં; બધું જ નહું સ્વરૂપ છે. નહું સ્વરૂપ આપદું; છતાં જુનું રાખીનું અને પોતાની જાતને ક્યાંય દેખાવા ન દેવી, તે એક તપ માગે છે. આવી મધુર તપસ્વીતા તો બનો બહેનોનાં જીવનમાં છે જ; પણ આમાં પણ એ તપ ઉત્થયું છે.

'વીનોબાળની પ્રેરણથી લગભગ ચીર પવાસમાં રહેનારી આ બહેનોએ દક્ષિણ-ઉત્તર-પુર્વ-પશ્ચીમ ભારતમાંથી આ બધી વાતાંઓ કેવી રીતે શોધી અને તેનો પુનર્જન્મ બન્નોએ કેવી રીતે કર્યો તે પણ એક નવાઈભરી ઘટના છે. બે જણ લખે; છતાં એક જણો, એક હાથે લખ્યું હોય તેવું લાગે, તે બન્નોનાં મનેક્યની પ્રસાદી છે... આવી પ્રસાદી મળતી રહે અને આપણે આરોગતા રહીએ...'
-મનુભાઈ પંચોલી-લોકભારતી-સણોસરા, ૨૧-જાન્યુ. ૧૯૮૪ 'વીણોલાં કુલ' ભાગ-૧ની પ્રસ્તાવનામાંથી સાભાર..

સને ૨૦૦૦માં ચંદ્રકાનાબહેન દેવલોક થયાં. જોડી ખંડીત થઈ. એક વરસ થતાં હરવીલાસબહેને તેમને અંજલી અર્પતી એક પુસ્તીકા 'સુમીરન' કરી. તેમાં તેમને અંજલી અર્પતાં તેઓ લખે છે : 'જોતજોતામાં વરસ થવા આવ્યું. એક દીવસ એવો નથી ગયો, જ્યારે મારી બહેન કાના અનેક વાર અનેક વીધ રીતે યાદ ન આવી હોય. દેહીક વીયોગનું દુખ અને આત્મીય સ્મરણનું સુખ--બનો સાથે સાથે. પચાસ વરસનું અમારું સહજીવન. સાથે જીવ્યાં, સાથે ધબક્યાં, સાથે એકત્વની અમીટ અનુભૂતિ પાચ્યાં. સતત એનું સ્મરણ થતું રહે અને અંખો ઉભરાઈ આવે, તો સાથે જ હેઠું પુલકીત થઈ ઉંઠે.'

માત્ર બે જ પાનમાં સમાતી આ વાતાઓ ‘યજ્ઞ પ્રકાશને’ એક પુસ્તીકામાં ૪૦ વાર્તા હોય એવી ૧૬ પુસ્તીકાઓ ‘વીજોલાં કુલ’ નામે પ્રકાશીત કરી છે.. લગભગ છસો જેટલી વાતાઓ એમાં સંઘરાઈ છે ! (પ્રકાશક : ‘યજ્ઞ પ્રકાશન સમીતી’, હુજરાત પાંગા, વહોદરા-૩૮૦ ૦૦૧ મુલ્ય : એક ભાગના રૂપીયા : ગ્રીસ) ... હરવીલાસબહેન આ તપે જારી રાખે એ જ પ્રાર્થના...
--ઉત્તમ ગજર (સુરત) અને બળવંત પટેલ (ગાંધીનગર)

•••

•••

•••

‘સન્ડે ઈ-મહેશ્વિલ’ -- વર્ષ : ગ્રીજું -- અંક : 129 -- November 25, 2007
‘ઉત્તમ ગજર’ માં અને ‘વીજ્યા’ ફેન્ટમાં અક્ષરાંકન : uttamgajjar@hotmail.com

• • •

શુક્રવાર ૧૩મી જાન્યુઆરી ૨૦૦૬ના દીને મુંબઈ ખાતે લેક્સીકોનના થયેલા પ્રથમ લોકાર્પણ પછી 5,50,000 જેટલા ભાષાપ્રેમીઓએ અત્યાર સુધીમાં <http://www.gujaratilexicon.com> લેક્સીકોનની મુલાકાત લીધી. આપને અને આપ મારફત આપના મીત્રોને પણ લેક્સીકોનની આ નવી interfaceની મુલાકાત લેવાનું નીમંત્રણ છે. વીશ્વનાં કરોડો ગુજરાતી ભાઈ-બહેનો સુધી આ સંદેશો પહોંચાડવામાં સહાય કરી, આપને પણ ગુજરાતી ભાષાની અમુલ્ય સેવાના પુષ્યના અધીકારી બનવા વીનંતી.

આપ સૌના સહયોગ થકી સન્ડે ઈ-મહેશ્વિલના 7000 જેટલા વાચકો થયા અને રોજરોજ નવાં નામો ઉમેરાતાં જાય છે એ પુરવાર કરે છે કે, દેશવીદેશમાં ગુજરાતી વાચનના રસીયા બહુ મોટી સંખ્યામાં છે જ...

સૌનો આભાર..અમારી સન્ડે ઈ-મહેશ્વિલની અત્યાર સુધીની જુની સઘળી પીડીએક ફાઇલો અમારી વેબસાઈટ <http://gujaratilexicon.com/index.php?action=downloadSeM>

પરથી સરળતાથી ડાઉનલોડ થઈ શકશે. આ જ વેબ સાઈટ પરથી લેક્સીકોન અને શ્રી વીપુલ કલ્યાણી તરફથી લંડનથી પ્રકાશીત થતા ‘ઓપીનીયન’ માસીકના કેટલાક નમુનાના અંકોની અને શ્રી. પ્રવીણ વાધાણી (મેલ્બોર્ન-ઓસ્ટ્રેલીયા) તરફથી પ્રકાશીત થતા ‘માતૃભાષા’ માસીકની મુલાકાતે પણ જઈ શકશે..

‘સન્ડે ઈ-મહેશ્વિલ’ -- વર્ષ : ગ્રીજું -- અંક : 129 -- November 25, 2007
‘ઉત્તમ ગજર’ માં અને ‘વીજ્યા’ ફેન્ટમાં અક્ષરાંકન : uttamgajjar@hotmail.com

• • •

● મધુરેશ સમાપયેતુ ●

પેન્સીલ્વેનીયા-અમેરિકામાં વસેલા અમદાવાદી કાર્ટુનિસ્ટ શ્રી. મહેન્દ્રભાઈ શાહનો

ઇ-મેઈલ સંપર્ક : mahendraaruna@msn.com

એમનો પરીચય પામવા અને એમનાં ખૂબ બધાં કાર્ટુન્સ માણવા જુઓ એમની

web site : www.ameamericanamdavadi.com

‘સન્દે ઇ-મહેશ્વિલ’ -- વર્ષ : ગ્રીજું -- અંક : 129 -- November 25, 2007

‘ઉત્તાજોહણી’માં અને ‘વીજ્યા’ ફેન્ટમાં અક્ષરાંકન : uttamgajjar@hotmail.com